

ge principielle spørgsmål, og at justitsministeren under samrådet den 28. maj 2009 erkendte, at minimumsstraffe »... er på dørtærskelen til at gribe ind i autonomien hos domstolene«, og så ender med at udvide området endnu mere, inden den har forhørt sig hos Straffelovrådet. SF havde en klar forventning om, at regeringen ville afvente udtalelsen fra Straffelovrådet og forholde sig til den. Og set i lyset af Jørgen Lougarts udtalelser om forsigtighed i anvendelsen af minimumsstraffe finder SF, at det ville have været rigtigst at afvente denne, førend området udvides endnu mere.

SF stemte bl.a. nej til regeringens ændringsforslag, fordi de begreber, der anvendes er vage og uklare. Det må være et almindeligt retsprincip, at lovgivningen skal være klar, gennemsigtig og til at indrette sig efter – for borgerens skyld. Begreber som »under særlig skærpene omstændigheder« og »visse grove forbrydelser« angiver ikke klart, hvem der omfattes af forslaget, og ministeren erkender selv i sit svar på spørgsmål 48, at det vil bero på de konkrete omstændigheder. Justitsministeren kunne heller ikke under samrådet den 28. maj 2009 definere nærmere, hvad de skærpene og formildende omstændigheder ville være i forhold til brug af minimumsstraf.

SF har ikke fået klare svar på, hvad der er tilladt i forhold til at indføre, udføre, transportere, erhverve, overdrage, besidde, bære, anvende, tilvirke eller med henblik på udvikling forske i skydevåben, jf. svar på spørgsmål 30, der udelukkende beskriver det forbudte.

SF mener, at våbenlovsovertrædelser skal straffes, og at ulovlig omgang med våben er uacceptabelt. SF finder, at det oprindelige lovforslag med en udvidelse af strafferammen fra 4 til 6 år på andre våbenlovsovertrædelser end besiddelse på offentligt sted var en fornuftig skærpelse, der var udmærket egnet til at sikre en væsentlig straf og, vigtigst af alt, indrettet på en sådan måde, at domstolene fik mulighed for at tage hensyn til hele spektret af milde og grove overtrædelser. SF stemte derfor også nej til ændringsforslaget, fordi strafudmåling i det væsentlige bør være domstolenes opgave, og SF frygter, at man i den milde ende af skalaen kan komme til at se sager, hvor minimumsstraf ikke afspejler forholdets grovhed. Minimumsstraf bør efter SF's opfattelse være knyttet til den nøje planlagte og velovervejede handling, hvormed

et våben medbringes i det offentlige rum. Der er i sådanne sager en umiddelbar risiko for, at våbnet vil blive anvendt og føre til en optrapning af konflikter. Hovedhensynet må her være at fjerne en sådan person fra konflikten i en rimelig periode, således at den samlede konflikt nedtrappes.

Der kan formentligt tænkes mange eksempler, hvor en minimumsstraf ikke synes anvendelig, fordi den ikke kan afspejle det kriminelle forholds grovhed med en straf på mindst 1 år. Det kan f.eks. være muligt, at en gymnasieelev, der har en overdreven interesse for våben, og som ellers er en velfungerende studerende med orden i alle livets forhold, men som eksperimenterer med at bygge våben på en hobbyagtig måde, men i øvrigt aldrig ville påtænke at anvende disse til kriminalitet, vil være omfattet, og ligeledes hvis denne surfer efter våbenopskrifter på nettet, jf. svar på spørgsmål 31. Eller hvad med den kvinde, der har været jaget af en voldelig eksmand, som truer med at slå hende ihjel? En kvinde, som ikke længere orker krisecentre med sine to små børn, og som ikke har tillid til, at politiet kan beskytte hende, for det har det ikke været i stand til ved tidligere voldelige angreb. Nu anskaffer hun sig en pistol. Efter regeringens ændringsforslag vil en sådan kvinde formentligt skulle mindst 1 år i fængsel, og det kan måske synes urimeligt, selv om handlingen er ulovlig og naturligvis skal straffes. SF er modstander af selvtægt, og at borgere skal have våben liggende, og det skal straffes, men minimumsstraf tillader ikke, at konteksten bliver taget i betragtning.

Det er ikke muligt for ministeren at oplyse det nuværende udmålte gennemsnitsniveau for straffe for hvert af de områder, der berøres af ændringsforslaget om minimumsstraffene, jf. svar på spørgsmål 36, og det er således ikke muligt at få et overblik over nødvendigheden af udvidelsen af minimumsstraf ud over det i lovforslaget oprindeligt angivne.

SF er af den opfattelse, at ændringsforslaget ikke i tilstrækkelig grad tager højde for, hvordan forslaget vil påvirke kriminalforsorgens belæg og dagligdag. I svar på spørgsmål 13 oplyses det, at politiets visitationer og ransagninger i 2008 førte til beslaglæggelse af mere end 400 skydevåben. Det svarer således til et belæg på 400 pladser i fængslerne, og da en del af disse personer formentligt vil være banderelaterede og således skal placeres i særlige bandeafdelinger, vil det skabe problemer. I svar på spørgsmål 50 op-